28.06.2024 г. / 21:45:03

Вяра

За "Петровият" пост и въпросите, които поражда

В новостилната еретическа българска "православна" църква през 2024 г. НЯМАШЕ АПОСТОЛСКИ ПОСТ!!!

САМО ТОВА ФРАПИРАЩО НАРУШЕНИЕ НА СВЕЩЕНОТО ПРАВОСЛАВНО ПРЕДАНИЕ ИЗХВЪРЛЯ ОТ СПАСИТЕЛНАТА ХРИСТИЯНСКА ВЯРА ВСИЧКИ КРЪСТЕНИ В ТАЗИ ЦЪРКВА, НЕЙНИТЕ МИРЯНИ И КЛИР, А СЪЩО И ЧЛЕНОВЕТЕ НА НЕЙНИТЕ ИКУМЕНИЧЕСКИ СЕСТРИ И ГИ ПОДЛАГА НА ВЕЧНО ПРОКЛЯТИЕ - АНАТЕМА, ОТ КОЕТО СЛЕДВАТ ТРУДНОСТИ, НЕЩАСТИЯ, БОЛЕСТИ И МЪКИ ОЩЕ В ТОЗИ ЖИВОТ, А ПОСЛЕ НЕПРЕКЪСНАТ ПРЕСТОЙ СРЕД ПЛАМЪЦИТЕ НА АДА, КОЙТО Е СЪЧЕТАН С НЕПРЕСТАННО ВЪТРЕШНО РАЗЯЖДАНЕ ОТ ГОЛЯМ НЕЗАСПИВАЩ ЧЕРВЕЙ. При това трябва да се има предвид, че въпреки външното въздействие на адовия огън човека никога не изгаря, а се гърчи в страшни мъки, а също и че въпреки вътрешното му ядене от големия червей няма никога изяждане и край на неописуемия ужас. И всичко това, според свети Макарий Велики, се случва в непрогледен мрак, защото адовия пламък не е като веществения, а от друго естество.

Това е наказанието според Църковния закон, който казва:

"Който пренебрегва което и да е Църковно Предание, писано или неписано на него Анатема (Деяние 7 на Седми вселенски събор)".

Защо се случва това и кой е виновника:

В понеделника следващ първа Неделя след Деня на Света Троица (старозаветната Петдесетница) започва Апостолския пост. Той продължава до неподвижния празник на свв. първовърховни апостоли Петър и Павел 12.07 (29.06 стар стил). Този постен период и последвалия го голям християнски празник абсолютно неправилно, побългарено и ХУЛНО са наричани съответно "петров пост" и "петровден", ЗАЩОТО ПОСТА И ПРАЗНИКА НЕ СА В ЧЕСТ САМО НА АПОСТОЛ ПЕТЪР. ТОЕСТ ПОБЪЛГАРЕНИТЕ ПОГАНСКИ ПОНЯТИЯ ПРЕНЕБРЕГВАТ И ИГНОРИРАТ ИМЕТО НА ПЪРВОВЪРХОВНИЯ АПОСТОЛ ПАВЕЛ, С КОЕТО ПРЕНЕБРЕГВАТ И САМИЯТ ИЗБРАЛ ГО ЗА ТАЗИ ДЕЙНОСТ БОГ.

През 2024 г. Апостолския пост започва на 01 юли. По време на поста, в сряда и петък трапезата е без олио и вино, в понеделник вторник и четвъртък – с олио и вино, а събота и неделя се разрешава и риба.

Интересното е обаче, че в новостилната българска еретическа църква поста е съкратен, тъй като новия календар измества събитията с 13 дни напред. Така Петров ден се празнува на 29 юни, вместо на 12 юли.

Свети първовърховни апостоли Петър и Павел. Византийска икона от второто десетилетие на XIV век. Манастир Влатадон в Солун

Най – тъжното е, че в някои години при приелата папския календар еретическа Б"ПЦ" (Българска "православна църква"), този пост НАПЪЛНО ИЗЧЕЗВА.

Например през **2024 г.**, при календарните "новатори" паметта на светите първовърховни апостоли Петър и Павел се пада в събота преди Неделята на Всички Светии и **по този начин постът е унищожен**. **Това ще се случи и през 2040 г. и т.н.**

Защо се получава така и маловажен ли е този въпрос ще видим по – надолу.

"***Седем дни и повече*** *до празника на Петър и Павел* ***всички верни*** ***– миряни и монаси*** *са* ***длъжни*** *да постят, а непостещите* ***да бъдат отлъчени от***

общение** с православните християни*". ***Теодор Валсамон

Ето и по-подробна информация, **СПОРЕД КОЯТО Е ВИДНО, ЧЕ ВСЕКИ, КОЙТО СИ Е ПОЗВОЛИЛ ДА ПРОМЕНЯ ИЛИ УНИЩОЖАВА ПОСТНИ ПЕРИОДИ, ОПРЕДЕЛЕНИ ОТ СВЕТОТО ПРЕДАНИЕ НА ЦЪРКВАТА (ТОЕСТ ОТ СВЕТИЯ БОЖИ ДУХ), СЕ Е ЛИШИЛ ОТ БЛАГОДАТ И СЕ Е ПОДХВЪРЛИЛ НА ОТЛЪЧВАНЕ И ВЕЧНО ПРОКЛЯТИЕ:**

Според много древно определение на нашата света Църква, водещо своето начало още от апостолските времена, в понеделник след Неделята на всички светии, която следва след Деня на Света Троица, започва постът, който носи названието Апостолски, тъй като служи за подготовка към великия празник в чест на светите първовърховни апостоли Петър и Павел, празнуващ се на 12 юли (29 юни по църковния календар). Тъй като началото му зависи от празнуването на Възкресение, в различните години той е с различна продължителност: при най-ранно празнуване на Възкресение – шест седмици, а при най-късно – седмица и един ден. Например през 2013 и 2024 г., поради сравнително късното празнуване на Възкресение Христово, псевдоправославните църкви, които скоро след Първата световна война въведоха новия стил, съвсем се лишават от този пост, защото по новия стил в тези години паметта на светите първовърховни апостоли Петър и Павел се падат в събота **преди** Неделята на Всички Светии и по този начин постът е **унищожен**. Същото се случва и винаги, когато Възкресение се пада на 3 май (20 април по църковния календар) и по-късно. **Тогава у новостилците Апостолския пост изчезва.**
Търпимо ли е такова явление?

В никакъв случай! За църковното установяване на поста в

чест на свв. апостоли, които с пост и молитва се подготвяли за всемирната проповед на Евангелието се говори още в Апостолските постановления: "***След Петдесетница празнувайте една седмица, а после постете. Справедливостта изисква и да се радваме при приемането на даровете от Бога, и да постим след утешаването на плътта***" (кн. 5, гл. 19).

От IV век насам намираме множество светоотечески свидетелства, където се подчертава високото уважение, с което се е ползвал този пост сред християните от онова време. За него споменават свети Атанасий Велики и свети Лъв Велики.

Особено обстоятелствено и вразумително говори за смисъла и значението на Апостолския пост свети Лъв Велики: "*След продължителното празнуване на Петдесетница постът е особено необходим, за да очистим с подвиг нашите мисли и да се потрудим да станем достойни за даровете на Светия Дух*" (Слово 76).

"*Възлюбени, след настоящето празненство*", - говори той на друго място, - *което Дух Свети е осветил със Своето слизане, обикновено следва всенароден пост, благодетелно установен за изцеряването на душите и телата и поради това изискващ ние да го преминем с подобаващо благоговение. Защото ние не се съмняваме, че след като апостолите се изпълнили с обещаната сила свише и Духът на истината се вселил в сърцата им, заедно с другите тайни на небесното учение по внушението на Утешителя им било преподадено също и учението за духовното въздържание, за да могат сърцата, очистени от пост, да станат способни да приемат благодатните дарования. Макар Всемогъщият със Своята помощ да бил винаги с Христовите ученици и началстващите във възникващата Църква да били управлявани от Бог Отец, Син и Свети Дух, все пак те не трябвало да се сражават с предстоящите*

трудности, гонения и яростни заплахи от нечестивите в изнежено тяло и угоена плът. Защото това, което услажда външния човек, най-вече разрушава вътрешния и обратно, разумната душа толкова повече се очиства, колкото повече се умъртвява плътта. Затова и учителите, които чрез примера и наставленията си просветили всички чеда на Църквата, ознаменували началото на битката за Христа със светия пост, щото излизайки на бран срещу духовното развращение да имат оръжие във въздържанието, което би могло да умъртви греховните въжделения... Точно по тази причина е установен ***<u>неизменният</u>*** *и спасителен обичай, след светите и радостни дни, в които честваме Господа, Който възкръсна от мъртвите, а след това се възнесе на небесата и след приемането на дара на Светия Дух да идва периода на поста. Този обичай усърдно трябва да съблюдаваме и заради това, щото в нас да пребиват тези дарове, които Бог днес дал на Църквата*" (Слово 74).
"*Този пост затова е заповядан*", обяснява свети Лъв, "*за да ни предпази от небрежност, в която много лесно можем да паднем заради дълговременното разрешение за храната, от която сме се ползвали, тъй като ако нивата на нашата плът не се обработва постоянно, тя лесно може да започне да ражда тръни и бодили и да принася плод, който не се събира в житници, а е обречен на изгаряне*" (Слово 4).
А ето как говори за установяването на Апостолския пост блаж. Симеон Солунски: "*Постът на Светите Апостоли е установен в тяхна чест, защото чрез тях ние сме се сподобили с огромно множество блага и за нас те се явили деятели и учители, учещи ни на пост, на послушание дори до смърт и на въздържание. За това против волята си свидетелстват и латиняните, почитайки апостолите с пост в деня на тяхната памет. Но ние съгласно с Апостолските постановления съставени от Климент, след слизането на Светия Дух празнуваме една седмица, а в*

следващата след нея с пост почитаме предалите ни завета за поста апостоли" (Отговори на някои въпроси).
Всичко гореизложено, както виждаме, новостилците презряли, пренебрегвайки дори анатемата.
Всички истинно вярващи християни, за които "*християнството*" не е само празно название, лишено от вътрешно съдържание, а действително следване на евангелското учение, изискващо подвиг, трябва да помнят, че **въвеждането на новия стил** в Православната Църква е само една от поредицата реформи замислени от печално известния Константинополски патриарх **Мелетий IV**. Сред тези **реформи** наред с новия стил се споменават и до днес се лелеят в **мечтите** на модернистите, обладаващи един дух с нашите "*живоцърковници*" и "*обновленци*": женен епископат, второбрачие за духовенството, премахване на монашеството, премахване на постите, съкращаване на богослужението, разрешаване на светско облекло и външен облик на духовенството и т. н.
Не е ли ясно за всеки, гледащ с трезв поглед на нещата християнин, че всички тези **реформи**, заедно с **новия** стил, чрез който бил фактически намален и премахнат един от постите, са необходими, **за да бъде заличен в християнството заповяданият от Самия Спасител Христос "*тесен път*" и да бъде установен "*широк и просторен път*", водещ към погибел**?
Кой тогава се явява вдъхновител на тези реформи?

Още по темата: **Отстъплението от вярата наречено "нов стил"**

Против ереста на новостилието

Хронология на отстъплението от Бога

buditeli.info © 2017